

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za oden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petice po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Eksodus.

Na Dunaji, 28. decembra. [Izv. dop.]

Čez praznike skovali so voditelji češkega nemštva manifest, v katerem rojakom svojim naznanjajo, zakaj je nemška manjšina 22. t. m. ostavila deželno zbornico v Pragi. Manifest, ki ga danes razglašajo časopisi, pisan je nekako dostojno, tako da je prava ironija, ko pod njim stoji podpisano ime Knotzovo, Pickertovo in drugih taci nemških poslancev, katerih neotesanost je že znana po vsem svetu. Tako se čuti, da je mirnejša pisava preračunjena za večji efekt in da zavoljo večjega efekta niso v besedo pustili „schärfere Tonart“. Kar se tiče vprašanja, kako parlamentarni emigrantje obrazlagajo svojo „neumnost“ (kakor je eksodus označil dr. Gregor) ter kaj od nje v bodoče pričakujejo, teh vprašanj nam tudi manifest ne reši. Poudarja se v njem povod abstinencijskih korakov skoro z istimi besedami, s katerimi je dr. Schmeikal v seji bil izrazil sklep, da bode nemška stranka odšla iz zboru, namreč zategadelj, ker večina ni vnovič dovolila komisijonalne razprave o Plenerjevih predlogih, ka-

teri so že v prejšnjem glasovanju odklonjeni bili. Razlog globljega pomena je jedino naveden ta, češ da Pražakove navedbe neso v zmislu veljavnega javnega prava ter da so izdane, kakor bi se z njimi hotelo uvesti za češko kraljevino posebno državno pravo. Kako je jalov ta razlog, jasno je slehernemu, kdor v svoji nemški strasti ni še oslepil za prejasne določbe glede na pravice, katere narodni je ziki imajo na podlagi državnih osnovnih postav. Ministru Pražaku ter publicistiki dala je sama nemška stranka dovolj prilik, da je sedaj popolnem razjasnjena osnovanost jezikovnih ukazov za sodnje uradov v češki kraljevini. Ukaza sta le „abusus“ odpravila, sta popolnila pomankljivost, ki se nikakor ni skladala z jasno postavo in s pravilno upravo. Protivje nemških ustavov tedaj ni ustavno, a ne temelji v postavah in njihova abstinencia pomeni le zlorabo konstitucionalnih pravic, le zlovoljni terorizem. Nemški narod na Češkem bode najbrže pritrjeval svojim poslancem, ker ni misliti, da bi preprosti volilec pod večnim bujskanjem drugače mislil, kakor politična inteligencija v njegovej sredi. Ali drugi trezno misleči svet bode navzlic manifestu nemške poslance sodil, kakor jim pristoji, obsodil bode sedanje njih početje pot zlobno igračo, kot nepremišljeno strašilo.

Le čuditi se je, da nameravano strašilo res nekaj nasledkov kaže v predalih vladnega časopisa. Ni dovolj, da glasila štrajkujoče nemške stranke iz dogodka delajo strašnega gorostasa, ki se kakor Golijat bliža sedanjemu vladnemu sistemu, — nego oficijozni časopisi sami razodevajo, kakor bi vlada bila nervozna in v velike zadregi. Nasprotnikom sistema sedanjega je to velika usluga in nekako znamenje, da so venderle ubrali sedaj prave strune. Tudi če je vlada nedolžna, ne bi jej bilo treba, umivati si rok tako ostentativno. Ukazi Pražakovi so izdani v duhu vladnega programa, kakor je naznanjen, pa ne izvršen. Če Nemcem to po godu ni, če prouzročuje njihov skrajni protitisek, — vlada mora tudi v tem slučaju tesno držati se programa, katerega ni izvršiti možno brez poguma o vsakem času. Spravo napraviti mej sedanjimi Nemci in Slovani v Avstriji, je tako nemogoče, kakor se krivicoljubje ne da v sklad spraviti s pravičnostjo. Temveč morala bi dosledna naloga sedanjega kabineta biti ta, da se dovrši sprava mej postavo in

dejanski mi razmerami, to je, da se na mesto krivice postavi konečno pravica. Ta naloga je tako plemenita, državi tako koristna, da je vredna najskrajnejšega poguma. Vlada bi tedaj nikakor ne imela vznemirjena, biti po nasprotovanju nemške opozicije, bode nasprotovanje še tako trdovratno in „neumno“, in žrtvovati bi morala za svoj program tudi svoj mir. V taci naporih ne bode osamljena. Še je v avstrijskih Nemcih nekoliko pravicoljubivega življa, a kar je poglavitno — večina avstrijskega naroda, slovanski živelj, bode njena zvesta podpora, kadar bode za to delala, da se odpravi konflikt, ki tiči v neizvršenih naših postavah, osobito v neizvršeni enakopravnosti. A zategadelj vladnega programa, če je resničen, levičarski eksodus ne bo motil, niti zaviral njegovega izvrševanja!

Govor deželnega poslanca prof. Šukljeja o dolenjski železnici

v dež. zboru kranjskem dne 28. decembra.

(Dalje)

Država nas mora podpirati — v dvojnem oziru. Ne glede na zakonite olajšave, s katerimi se pospešuje zgradba lokalnih železnic, smemo zahtevati od vlade, da se udeleži dobave stavbene glavnice (Capitalsbeschaffung) in da sklone ugodno prevzemno pogodbo (Betriebsübernabms-Vertrag) s podjetjem dolenjskih lokalnih železnic. Že v sedanjem zakonu z dne 25. maja 1880, šte. 56, nahaja se v zadnjem alineji čl. VII. odstavek, glaseč se: „Inwiefern für einzelne Localbahnen etwa weitergehende finanzielle Unterstützungen seitens der Staatsverwaltung durch Gewährung eines Beitrages aus Staatsmitteln oder auf sonstige Weise zugestanden werden, wird in jedem einzelnen Falle ein Gesetz bestimmen.“ Še bolj odločno se glasi dotični passus v načrtu novega zakona, kateri se je kot priloga 248. letos izročil državnemu zboru. Vprašanje nastane torej, za koliko se bode moglo državo pritegniti k troškom te železnice? Znam, gospoda moja, da nimamo mi razpolagati z državnimi podporami, da o teh subvencijah ne bode določeval deželni zbor kranjski, da ne gre piti na medvedovo kožo, toda vendar se smemo sklicevati na nekoliko razlogov, katerih tudi država ne bode mogla prezirati. Ne

LISTEK.

Iz južne Dalmacije.

(Dubrovnik in Lokrum.)

(Konec.)

Druge ulice, vseskoski s hrvatskimi napisi, so ozke ali snažne in čiste, kakor se tudi vse ljudstvo neke danje kneževine (republike) dubrovačke odlikuje po svoji snažnosti, moralnosti in poštenosti.

Mestni muzej, v mestni hiši, hrani mnogo mnogo znamenitih in krasnih stvari. Ni prostora tu, vse natanko opisovati; samo razne stroke hočem naštet. Vse je po sobanah razdeljeno. Kamenje, rudnine in kovine (srebro in bakro ter olovo iz Kreševa v Bosni) paleontologične in okamnele zbirke, suhe rastline (herbarij), male ladje vseh narodov, posebno lepo izdelane singaleške z otoka Ceylon. — Kot znamenitost kaže se v tej sobi velik razklan kamen, katerega je neki Mehemet Boroži druge stotnije tretjega tabora, — kakor svedoči potrjeno pismo — razbil z golo roko. Dalje se nahajajo

starinske grške in feniške posode in glinasti maliki, kipne glavice iz Periklejeve dobe, steklenice iz Narone (na Neretvi mej Jortopusom in Metkovićem), denarji republike dubrovačke ter množina starih grških in rimskih novcev! — Mumije in skarabeji, hieroglyphi in maliki iz Egipta, orožje singaleško razloženi so na jedni strani, na drugi vidimo bogato obleko kneza (rektorja) dubrovačkega, uro, ki je bila v njegovej pisarni, orodje in orožje iz Perzije in Nubije.

Mnogo se nahaja tic in rib, hroščev, dvoživk, polžev in konhilij, in najbogatejša je zbirka trop-skih tičjih mehov, singaleških in braziljskih — mej temi prekrasni kolibriči: da rečem kratko: polno je vse znamenitih stvari in ravnatelj g. Baldo Kosić nas uljudno vodi ter nam razlaga vse imenitnosti. Utemeljitelj je ta muzej pokojni Riko Drobac, kojega slika v prostornej srednji sobani visi in kojega sin Ante je kustos rastočega muzeja.

Radostnim srcem se poslovimo od tega kraja.

Popoldne podamo se na malo mestno luko. Mogočno zidovje brani valove, silne trdnjave čuvajo vhod. Tu so se zbirale zmagonosne ladje Dubrov-

čanov po marsikaterej krvavi bitki; semkaj so dospeli brodovi, ki so prinašali blago iz daljnih tujin, ter je razvažali po Jadranskem morju. — Zdaj je le malo ladij, veliki brodovi ostajajo v Gruži.

Tu najdemo barkarja, ki nas prevodi na otok Lokrum (Lakroma), katerega severno glavico diči trdnjavnica „Fort Royal“.

Po temnomodrem valovji ziblamo se iz luke. Zdaj še le dobro vidimo, kako velikansko je obzidje „Bijeloga grada“, ki se vedno oddaljuje od nas.

Okoli otoka je morje bistro in čisto, da se skoro do tal vidi. Bele skale se pomikajo od otoka v morskno dno in voda ti kaže čarobne barve, temnomodre do bledozelenih. — Zdajci okrene ladja — in kmalu se najdemo v malem zalivu. Mala hišica, postavljena mej lavorikami in drugim vednozelenim grmovjem, nas vsprejme na kopnem, gigantične agave stoje okoli nje, in mirte, rožmarin, cve-toče resje nas spremlja na potu do nekdanjega samostana, zdaj poslopja, lepo prirejenega, našega milega cesarjeviča Rudolfa.

Tuje zelenje in drevesa, kojih še nikdar gledali nismo, bledožolta Yucaa, kakteji in agave stoje

bodem se oziral na zakonodajstvo drugih držav, na francoski zakon na pr. z dne 12. julija 1865, „Loi relative aux chemins de fer d'intérêt local“, po katerem je državi prevzeti $\frac{1}{3}$ tega, kar prevzemo drugi interesi, v ubožnejših departementih pa celo $\frac{1}{2}$. Tudi Belgijo pustim na strani, kjer se sme država udeležiti s polovico skupne glavinske svote. Oziral se bodem izključno na subvencije, katere je vlada naša naklonila že obstoječim lokalnim železnicam; in tu poudarjam, da se nobena teh prog pozitivno ne more po svoji važnosti meriti z železnico dolensko. Oglejmo si na pr. lokalno progo Asch-Rosbach; tam je država pri skupni svoti potrebščin s 620.000 gld. udeležila se z 280.000 gld., tedaj z več nego 45 %. (Zakon z dne 4. aprila 1884.) Še več je država žrtvovala pri lokalni progi Fehring-Fürstenfeld, katera je na podlagi zakona z dne 8. aprila 1884 od svoje glavnice 1.055.000 gld. prejela državnega doneska 425.000 gld., tedaj 40,3 %. Pri bukovinskih lokalnih železnicah, katere so se otvorile v zadnjem času, postopala je vlada jednako.

Smelo tedaj trdim, da od države za dolensko železnico glede dobave stavbenega kapitala več ne zahtevamo, nego je ona že darovala drugim menj važnim lokalnim podjetjem. Tudi pri prevzemni pogodbi — kajti računam na to, da bode pri bodočih dolenskih železnicah država prevzela obrat — pri prevzemni pogodbi nadejam se, da se konsorciju ponudijo ugodni pogoji, kakor jih ima v mislih čl. VII. št. 1 dotičnega načrta. Ta odstavek se glasi: „Die Regierung wird ermächtigt: a) Die dem Staate im Falle der Uebernahme des Betriebes einer Localbahn zu vergütenden Betriebsauslagen auf Grund der zu ermittelnden voraussichtlichen Selbstkosten mit einem Pauschalbetrage, welcher auch in einem festen Prozentsatze der Bruttoeinnahme der Localbahn bestehen kann.“ Državi mora biti na tem, da davčna sila na Dolenskem popolnem ne usahne, in dolžnost državne celote, na pomoč priskočiti posameznim pokrajinam, nezmožnim, iz lastne moči preskrbeti si potrebne železnice, ne morem bolj izražati, nego jo poudarja vlada sama v motivnem poročilu k zakonu o zgradbi češko-moravske transverzalka.

In sedaj — interesi! Tudi na podporo interesentov, na tvorno sodelovanje prebivalstva smemo in moramo računati, kajti, gospoda moja, važnost in absolutno potrebnost te proge dokazali bodo vendar le oni s tem, da si kake žrtve nalože pri njeni zgradbi. Neumestno bi bilo in netakotno, če bi danes hotel razkladati na drobno in široko, da bode o svojem času pozornost vse dežele obrnena na kranjsko hranilnico. Za trdno pričakujem, da bode prvi kreditni in denarni zavod vojvodine Kranjske pri tej priliki razumel svojo nalogo ter na sramoto postavil one protivnike, kateri dvojijo nad njegovim sočutjem za istinite deželne potrebe. Molčal bodem tudi o drugih, bolj situiranih interesentih, nadejam se, da bodo zlasti plemenitaši, veleposessniki dolenski, pri zgradbi dolenske železnice praktično pokazali, da je deviza „Noblesse oblige“ veljavna še dandanes in tudi v materialnih vprašanjih. Beseda moja naj velja le masi dolenskega prebivalstva. Parlamentarni običaj in opravični red ne dopuščata, da bi govornik v tej legislativni skupščini svoje besede adresiral na občinstvo izven dvorane, da bi govoril, kar se pravi,

tu na vzhodni strani v zelenih krogih, — visoka Passiflora, polna dišečih cvetov in rumenih, kroglastih sadov, se vije po steni do strehe.

Na zapadni strani pridemo v dvor, zdaj najkrasnejši vrt, ki sem ga kedaj videl. Stene so okrašene z mnogovrstnimi, pozlačenimi cveticami, v velikih okrožjih, obdanih s pristrženimi mirtami, rožmarinom stoje palme, dalje male šume lavorike in euonyma... V zelenji kličejo, dasi je jesen, slavci pevajo taščice, kakor pri nas v spomladi! — In na bregu šumljajo morski valovi... Proti večeru vidiš na daljno, brezmejno bliščeče morje!

Tu si je hotel pokojni cesar Maksimilijan postaviti teraso, s katere se tako lepo vidi na zapadno morje; — ali on sam je šel na zapad — in njegov otok je opustošil, dokler ga je zopet mila roka oživila.

Na jugu otoka nahajamo v skalnatem kotlu tako nazvano „mrtvo morje“, — ki po razpokah in votlinah prejema vodo. Tu je vse mirno. Žalobno nas obdajajo bledozeleni hrasti in tužno se ogleduje morskoročje v mirnem zrcalu stoječih vod.

„skozi okno“, „zum Fenster hinaus“. In vendar bi želel v interesu poštene stvari, katero zastopam, da bi se besede moje iz teh prostorov razlegale po vsem Dolenskem, ter pri razen odneval našle po zelenih dolinah in vinskih gorah dolenske solnčate strani! Po pravici oponašajo nam Dolencem, da nismo imoviti, da smo siromaki, berači, da večkrat lakota trka na borne duri dolenskega kmeta. Kdo bode tajil, kar je gola resnica, — toda ali sledi iz tega, da se dolensko ljudstvo v istini ne more z ničemer udeleževati pri dobavi stavbenega kapitala? Saj ne treba, da bi se doneski interesentov izplačevali zgolj v gotovini, tudi z drugimi sredstvi se da podpirati izvršitev takega železniškega podjetja. Nemogočega se ne bode nič zahtevalo od nobenega interesenta. Ali da se pri odkupnini zemljišč ne stavijo pretirane, temveč dejanski vrednosti primerne cene, da se kolikor mogoče sveta brez prave vrednosti pašniki na pr. za nizko ceno, ali celo za stonj podari v železnične namene, to zahteva lastna korist dotičnih interesentov, in momentanna izguba splačala se jim bode obilno po dvigajoči se zemljišni renti.

S takimi podporami udeleži se tudi lahko najsiromašnejša občina pri uživotvorjenji dolenske železnice. Isto tako pri dobavi stavbenega materiala, lesa, kamenja itd. Tukaj ima tudi siromak prelepo priliko, s svojimi skromnimi silami delati na blagor sedanje generacije in poznih potomcev. Le mimogrede bodi omenjeno, da bi morda kazalo v stvarnem interesu, osnovati okrajne odbore po vseh sodnijskih okrajih, katere bode bodoča železnica rezala in takim odborom izročiti nalogo, da v neko sistemsko spravijo podpore raznih interesentov, da tako rekoč organizujejo javno požrtvovalnost. V tem oziru baš glede na formacijo okrajnih odborov (Bezirksverbände) razprostira se jako hvaležno polje delavnosti deželnega odbora!

In sedaj zadnji in glavni interesent na Kranjskem, — dežela sama. Da bode tudi ona morala in sicer z izdatno denarno subvencijo udeležiti se dobave stavbene glavnice, o tem pač nobene dvojbe ne more biti med nami. Meni se princip deželne podpore za tako podjetje vidi tako jasen, tako nedotakljiv, da v svojem predlogu tega principa niti izrecno poudarjal nesem. Sicer se reče: „superfluum directum za razžalitev te visoke zbornice in tedaj sem se mu izogibal ter le implicite upletel to načelo v tekstacijo svojega predloga. Deželni zbori družih dežel podali so nam zlasti tekom zadnjih let prelepe vzglede. Štajerski deželni zbor na pr. je le v vlaškem zasedanju za podporo lokalnih železnic potrosil velikansko svoto 1.030.000 gld. Udeležil se je pri dobavi kapitala za progo Konjice-Poljčane (skupna potrebnost 600.000 gld.) z doneskom 80.000, tedaj s 13 $\frac{1}{3}$ %. Za progo Fürstenfeld-Hartberg in Gleidorf-Weitz dovolil je 200.000, oziroma 100.000 gld. tedaj $\frac{1}{2}$ cega zneska. Najbolj radodarnega pa se je skazal pri lokalni železnici, katera bode vezala Rogatec z južno železnico, tu je od skupnega zneska potrebščin 1.200.000 gld. na račun deželnega zaklada prevzel 400.000 gld. tedaj 33 % cele stavbene glavnice in vendar niti primere ni med znamenitostjo teh prog in med življenjskim interesom,

In ko prispemo na skrajne pečine, ki se strmo spuste v temni morskijut, vidimo v daljini v malem zalivu zidovje gradu Caftat (Ragusa vecchia), mesto, kjer je stal nekedaj Epidaurus, in od koder so se vsled krvavih bojov preselili prebivalci, ter si nagradili Dubrovnik.

Skozi borovno šumo vodi nas pot med mirtevjem in resjem zopet nazaj do samostana. Čudna drevesa nas pozdravljajo na potu, tropske rastline širijo vonjavo okrog, tu in tam vzamemo za spomin zelen listič in tako pridemo naposled zopet do luke, kjer naš barkar mirno v ladjici — spava. — Kaj je njemu krasota tega kraja? On je videl v Braziliji in v Indiji lepših goščav in krasnejših cvetic!

Ko ga vzbudimo, sedemo v barko in v kratke bližimo v večernem solnci bleščočemu se gradu.

Lahno se ziblje valovje, morski golobje poltavajo nad nami, — z otoka se še čuje slavičev glas — naše misli poletujejo k domovini; — krasno, prekrasno je tukaj zemljišče; ali v domovini je še lepše.

Igo Kaš.

s katerim dežela naša pričakuje rešitev projekta dolenske železnice. In mi sami smo tekom zadnjega zasedanja sklenili nekaj, kar vsaj v principu prejediti deželno podporo za dolensko železnico. V zadnjem zasedanju dovolili smo namreč za lokalno železnico Kamniško deželni donesek 50.000 gld., t. j. v primeri s proračuneno potrebnostjo 771.000 gld. 6,5 %, če se držimo tega, pozitivno ne pretirane razmerja, potem bi za dolensko železnico morali brez pomisleka že danes votirati 616.000 gld. doneska, ne glede na to, da tudi tukaj ni nobene primere mej važnostjo Kamniške in dolenske proge.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. decembra.

Nemški poslanci češkega deželnega zbora izdali so manifest na svoje volilce, v katerem pravijo, da so si pošteno prizadevali, da bi se odpravile jezikovne naredbe pravosodnega ministerstva. Vsa njih prizadevanja so bila zaman. Ko je deželni zbor sklenil, da njih teženj niti razpravljati neče, bilo je njih nemško narodno čuvstvo tako razžaljeno, da so morali ostaviti zbor. Nadejajo se, da se volilci strinjajo z njih korakom, katerega so poprej dobro premislili. Koncem manifesta opominjajo Nemce na Češkem, naj bodo jedini in močni.

Naučno ministerstvo Slovanom ni posebnost naklonjeno. To se je sedaj zopet pokazalo, ker neče dovoliti, da bi se upeljal na češki gimnazij v Valaškem Mezeriču na Moravskem paralelni razred, ker je v prvem razredu nad 70 učencev. — Nemško gimnazijo v Trebiči bode pa naučno ministerstvo odpravilo, ker ima v vseh štirih razredih samo 57 učencev, ter še ti neso Moravci, ampak so jih zbornali iz vseh krajev, da bi se le ohranila nemška gimnazija. Nemški šolski nadzornik se je sam preveril, da je ta gimnazija zbirališče najslabših učencev, o katerih ni pričakovati, da bi se kaj naučili in je zategadelj priporočal, da se odpravi.

Vnanje države.

Več **bolgarskih** častnikov, ki so bili vsled državnega prevrata izstopili iz vojske, prosi vado, da bi jih zopet nastavili. Vlada nekda nema načelno ničesar proti njih ustupu v vojsko. Stotnika Todorova so že v vojsko zopet vsprejeli.

Pri poslednjem shodu častnikov **ruskega** generalnega štaba, katerega so se kot gosti udeležili veliki knezi carjev brat Vladimir Aleksandrovič, carjev strice Mihail Nikolajevič, carjev bratranec Mihail Mihajlovič, nadalje vojvoda Evgen Maksimiljanovič Leuchtenberški, knez Romanovski, princ Aleksander Petrovič Oldenburški itd., je polkovnik generalnega štaba Hoven obširno razkladal kake važnosti za vojno so puške repetirke, katere misli upeljati Avstrija. O tej stvari se je vnela živahna debata, katere sta se udeležila generalni pobočnik Dragomirov in generalni lieutenant Čebičev. Vsi so se izrekli, da puške repetirke ne bodo dosti koristile v vojni, morda pa še celo škodovala, ker se bode potratilo preveč streliva. Podpolkovnik Teherov je razlagal statistiko Avstrije, njene vojne sile in posebnosti krajev, kjer bi se bile bitve, ko bi prišlo do vojne z Avstrijo. Ruski generalni štab nekda jako pridno proučuje avstrijski zemljevid in kakovost avstrijske vojske. — V „Novem Vremenu“ sviri nek diplomat Rusijo pred vojno z Avstrijo. Taka vojna imela bi za Rusijo ravno tako slabe posledice, kakor jih je vojna s Turčijo. Ko bi bila Rusija tudi gotova, da zmaga, bi vendar drugače Rusi ne smeli začeti vojne z Avstrijo, kakor če Nemčija dovolj delitev avstrijskih dežel, česar pa ni pričakovati.

Kakor piše „Berliner Montagsrevue“ si prizadeva **nemški** kancelar mir ohraniti, naj stoji kar hoče. Vsekako hoče preprečiti približanje Rusije in Francije. Zaradi tega pa Bismarck hoče Rusiji pustiti, naj dela na Balkanu, kar hoče, kajti sicer bi utegnil car z Nemčijo začeti vojno. Nemčija in Turčija sta se popolnem sporazumeli o bolgarske politiki. Nemčija podpira ruske želje, da Avstrija in Rusija omejita okrožje svojega upliva na Balkanu. Avstrija se temu protivi, kajti Rusija hoče, da Bolgarija postane ruska. V Berlinu mislijo, da bode Avstrija rada prijenjala Rusiji vzlic Tiszovim in Kalnokyjevim govorom, ako bode slednja pripravljena poslužiti se skrajnih sredstev. Vojne zaradi balkanskih zadev Avstrija najbrž ne bode pričenovala. Nemčija si prizadeva tedaj spraviti Avstrijo in Rusijo. — Nemčija misli v vojski upeljati velepede. Rabili jih bodo po trdnjavah, da bodo hitro iz jednega kraja v drugega na njih prenašali poročila. Pušk repetirke je v Nemčiji že toliko narejenih, da se z njimi lahko preskrbi vsa nemška vojska.

Več **italijanskih** diplomatskih oseb je prestopljenih. Vodja veleposlaništva v Carigradu baron Galvagna, pojde za poslanika v Belgrad; poslanik v Madridu, baron Branc, za veleposlanika v Carigradu; poslanik v Bruselju, marquis Maffai, za poslanika v Madrid; poslanik v Haagu, grof della Croce, za poslanika v Bruselju; poslanik v Stokholmu, marquis Spinola, za poslanika v Haag; di-

plomatični agent v Sofiji, grof Gerbaix de Sonnaz, za poslanika v Stokholm. Kdo pojde za diplomatičnega agenta v Sofijo se ni določeno.

Izstop lorda Churchilla iz angleškega ministerstva bode še osodepoln za konservativno vlado. Lord Hartington neče ustopiti v ministerstvo. Govorilo se je, da morda Göschen ustopi v ministerstvo, toda tudi ta nema nobenega veselja postati član vlade, katerej je stališče že omajano. Göschen pa sedaj tudi ni član parlamenta. Salisbury je v velikih zadregah. Ker je preverjen, da sedaj vlada v spodnji zbornici ne bode imela več večine, hoče nekda razpustiti parlament. Izid novih volitev bode pa javljane, za vlado ugodneji. Lord Churchill ni izstopil iz ministerstva zaradi previsokega vojnega budgeta, ampak ker je videl, da se je za mornarico in vojsko mnogo izdalo, ne da bi se bilo kaj izdatnega nakupilo in zboljšalo. Zahteval je tedaj radikalnih reform v vojni in pomorske uprave, da denar, ki se izda za brambo domovine, ne bode proč vržen. V angleški vojni upravi je namreč marsikaj gnilega. Drugi ministri se pa neso mogli odločiti za radikalne reforme. V ostalem se pa nazoru Churchillovi in Salisburyjevi o notranji in zunanji politiki neso ujeli. Izstop Churchillov bode pa tudi mnogo škodoval angleški zunanji politiki. Angleškemu veleposlaniku v Carigradu se je že bilo s pretenjem posrečilo nekoliko omajati rusko-turško prijateljstvo, a sedaj, ko so turški državniki spoznali, kako slabo stoji sedanja angleška vlada, so se zopet bolj približali Rusiji.

Španjska vlada je ukazala vojnim poveljnikom v Cataloniji, da naj strogo pazijo na puntarska rovanja. V Madridu se boje, da bi v kratkem kje buknil ustanek.

Shod **belgijskih** delavcev v Bruselji je sklenil, da se osnuje odbor, ki bode imel odločevati, če je kak štrajk umesten ali ne. Dosedaj so večkrat delavci v posamičnih krajih ustavili delo, toda štrajk ni imel uspeha, ker se ni razširil. Ta odbor bode razmere natančno poizvedoval in se izrekal le za take štrajke, o katerih bode vedel, da se bodo jako razširili. Nadalje so sklenili delavci osnovati poseben sklad, iz katerega bodo podpirali pripravne osebe, ki bodo hotele ustopiti v meščansko gardo, da si bodo mogle kupiti obleko. Mej mladeniči, ki se imajo poklicati v aktivno vojsko, hočejo posebno delati propagando za delavsko stranko. Kakor se vidi, hočejo belgijski socialisti kolikor mogoče svojih pristašev spraviti v vojsko in meščansko gardo.

Dopisi.

Iz Središča 26. decembra. [Izv. dopis.] (Čudno obnašanje.) Tukaj se je dogodil slučaj, ki je vzbudil mnogo nevolje mej našim narodnim občinstvom. Bil je namreč 20. t. m. v Središču od glavarstva ptujskega nek "Bezirksfeldwebel", da je popisaval za črno vojsko. Morali so priti župan središki in predstojniki obreški ter šalovski z občinskimi svetovalci na rotovž. Po opravi priidejo zvečer vsi krepčati se v gostilno in sicer v sobo društva "Edinosti". Ko se "Bezirksfeldwebel" malo napije, začel je udrihati po Slovencih, kakšen neznačajan človek je bil pokojni Raič, ko je bil vse drugo, samo "pop" ne, — potem po Strossmajerju, kako se je brezznačajno v Rimu obnašal. Dokler se slovenski kmeti ne bodo od "popov" ločili, jim ne bode dobro, Ausserer. to je mož, ki blagor in dobro ljudstvu želi itd. Navzočni so kar strmeli nad takim obnašanjem. Pa tisti časi so minuli, ko je moral Slovenec vsako psovaje pohlevno poslušati in v žep utikati vsake psovke, posebno, če so te dohajale od kakega uradnika. Gospoda Jurij in pa Josip Dogša sta mu hitro povedala, kar mu gre, da je moral tiho biti in se je kmalu spravil k Wenigerholzu. Pri Wenigerholzu se je bahal, kaki norci so Slovenci: "Ich habe sie in Ihren Vereinslokale so zusammen geschimpft, wie Schusterbuben; und habe gesagt: ich bin kein Slovene; dieses Wort kenne ich nicht, ich bin ein Windischer."

Upajmo, da bode vedelo okrajno glavarstvo v Ptuiji tega gospoda poučiti, kako se ima obnašati mej ljudstvom, mej katero ga pošilja po opravih. Ako se nam pa pripeti še enak slučaj, vedeli bomo pri višjih oblastvih pomoči in zadoščenja najti.

Iz Šmarja pri Jelšah 28. decembra [Izv. dopis.] Povodom premeščenja g. Dolinška, davkarskega uradnika, iz Šmarja v Sevnico, izražamo svojo žal na tej izgubi, kajti g. Dolinšek nam je bil vedno priljubljen in značajan mož, kateri se je znal v odločilnih trenutkih pokazati se vrlega rodoljuba. Da se je naša čitalnica v minolih letih tako lepo razvijala, smemo pač tudi njemu nekoliko v zaslugi šteti. Vseled omenjenega premeščenja čutijo i naši zabavni večeri svojo izgubo toliko bolj, ker vemo, da se mu naslednik ne zanima za nobeno življenje. Sevnici torej čestitamo! Nekaterim uradnikom osobito pa znanima gg. adjunktoma, (spominjate se članka: "Adjunkten-Affaire" v "Südsteier".

Post") je to premeščenje po godu, češ, narodnjaki izgube na ta način jedno delujočo moč. Da, mi jo izgubimo, ali zato nismo slabše, kakor bi bili v nasprotni stranki, (ki šteje le 4 prave pristaše) če bi se kak Doksat ali Fladung, Krenn ali Wagner preselil s svojim ščuvarskim delovanjem tja za prusačko mejo. Kaj ne? Slovenski jezik se jim ne ljubi, a novci na Slovenskem zasluženi so jim nad vse dobro došli! Če bi bil kateri teh gospodov Napoleon (Bog obvaruj!), a naših kdo Avignonski papež, bi jim rekli "komedijant", kajti uloga, ki jo igrajo na slovenskem pozorišču, je res prava komedija.

Domače stvari.

(VII. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je do 1/3. ure popoldne. Pri razpravi o proračunu normalno-šolskega zaklada, razvneli so nemški poslanci debato o šolskem vprašanju, o narodnem vprašanju in na posled še politično debato. Baron Apfaltrern je razgovor pričel s tem, da je tožil o velikih stroških, a malih uspehih ljudske šole, ki ne skrbi za najpotrebnejše vednosti kmetovalca. Boji se na drugi strani inteligentnega proletarjata, zabavlja nad "izredno surovostjo" tukajšnjih dijakov srednjih šol pri Grünovi svečanosti, končno pa obžaluje, da se želji kmetov ne ustreza in se otroci v ljudski šoli ne uče nemški. Kranjsko da je narodna stranka obdala z kitajskim zidom, skozi kateri ni moč prodreti. Deželni predsednik baron Winkler pravi, da se ne ustanovlja več ljudskih šol in se iste ne razširjajo v večrazredne, kakor le ondi, kjer to šolske postave določujejo. Demonstracije o Grünovi svečanosti neso veljale pesniku, nego osobam, ki so jo priredile, kajti nemško turnarsko društvo pač ni bilo poklicano, staviti pesniku spomenik, zato so bili drugi faktorji. Nemški se toliko uči na ljudskih šolah, kolikor se to od starišev zahteva na jednorazrednih šolah, na večrazrednih šolah pa od družega razreda naprej. Namen ljudske šole pač ni, kmetske otroke naučiti toliko nemščine, da bi klasike čitali. V obče pa so rezultati povoljni, kar se kaže na gimnaziji precej v prvih razredih. Po dokončani gimnaziji pa znajo dijaki, česar se je on sam osvedočil, izvrstno nemški. Dr. Vošnjak kaže na to, da ni narodna stranka napravila šolske postave, nego liberalna, kakor tudi učnega načrta ne, ki Apfaltrernu ne ugaja in če se že teh predmetov otrok ne nauči, kako se bode po barona Apfaltrerna želji še nemški v jednorazrednicah in sploh, kaj pa bo z nemščino, ali bode z njo oral ali sejal? Kar je trdil Apfaltrern o surovosti dijakov, ni res. Živio se je klicalo in žvižgalo, in da ne bi bili zavoljo tega zapirali ljudij, mej katerimi pa je bilo najmanj dijakov, ne bi bilo nič. Grün se je slavil le kot politik, ne kot pesnik, to se je tedne prej bralo po nemških časnikih. Dežman pravi, da se je mladost po brezvestnem slovenskem časnistvu nahujskala zoper grofa Antona Auersperga, ki je toliko storil za Slovence. Kakor je škof prepovedal nekatere slovenske časnike, tako naj bi tudi deželni šolski svet to storil, da bi se v "Zvezdi" ne srečeval vsak dijak s takim slovenskim časnikom v roki, ki pišejo veleizdajsko. Slovenski časniki smejo pisati vse, nemški pa nič, takoj se konfiskujejo. Deželni predsednik baron Winkler je zavrnil trditve Dežmanove. Od slovenskih poslancev govorili so proti trditvam nemških poslancev dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Stegnar, Kersnik in poročevalec prof. Šuklje stvarno in temeljito. Jako komičen prizor dogodil se je, ko je Dežman v svoji repliki zopet začel napadati "surovo" pisavo slovenskih listov. Klicalo se mu je od narodne strani: "Wochenblatt! Wochenblatt!", nakar Dežman hitro odvrne: "Das Wochenblatt liest ja so Niemand!" Kar je seveda prouzročilo mnogo smeja. Prihodnja seja je dne 4. januarja.

(V zadevi nemškega atašēja Villauma) smo že včeraj povedali, da so vse vesti izmišljene. Danes nam je dodati še to, da je uredništvo "N. Fr. Presse" včeraj brzojavno povprašalo podpolkovnika Villauma samega in od njega dobilo brzojavni odgovor: "Petersburg 29. December. Natürlich böswillige Erfindungen. Villaume."

(Naš rojak g. Josip Perne,) okrajni sodnik v Zemunu, premeščen je k sodišču v Požegi.

(Umrla) je dne 28. t. m. ob 9. uri zvečer gospa Božena Ottova, rojena Urbankova, inženjerja soproga v Ljubljani, jedva 23 let stara. Blag jej spomin!

(Slovensko delavsko pevsko društvo "Slavec") priredi v soboto dne 1. januarja v prostorih restavracije Ljubljanske čitalnice novoletno veselico. Spored: Petje, govor, godba in prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustop za ude prost, za neude po 30 kr.

(Ogenj.) Trikratni strel z Grada vzbudil je danes zjutraj ob 3/4. uro Ljubljančane iz spanja. Gorelo je v Ramovi hiši štev. 3 na glavnem trgu, v prvem nadstropju zadej, v stanovanju branjevke Marije Klun. Ogenj nastal je v kuhinji, najbrže v lesenem zaboji, v katerega se spravlja pepel in žerjavica. Pogorelo je mnogo butar, šote in mnogo papirja in baje precejšnje število sanjskih bukvic. Ogenj bil je jako nevaren, a policija bila je hitro na mestu in storila prvo pomoč, dokler ni prišla še požarna bramba in ogenj popolnem udušila. Na pogorišču sta bila deželni glavar grof Thurn in župan Grasselli.

(Odbor Čitalnice Cerkniške) vabi p. n. gg. društvenike k občenemu zboru dne 2. januarja 1887 ob 5. uri popoldne. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blaginikovovo. 4. Volitev dveh pregledovalcev računov. 5. Volitev novega odbora. 6. Posamični predlogi in nasveti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 29. decembra. Bolgarski pooblaščenec Vulkovič naznanil vnanjemu ministru Said paši in ruskemu veleposlaniku Nelidovu, da Bolgari žele za kneza Valdemarja danskega, Ferdinanda Koburškega ali pa princa Oldenburškega. Oba sta odgovorila, da treba, da odstopi regentstvo in se vsprejmo ruske zahteve. Said paša je pretil, da bode Turčija eventualno Vzhodno Rumelijo zasela.

Berolin 29. decembra. „Kreuzzeitung“ ima vest iz Pariza, da je konec bolgarske vlade kmalu pričakovati. Posadke v Slivnem, v Plovdivu itd. so baje vse za Rusijo pridobljene.

Pariz 29. decembra. „Journal Officiel“ objavlja v današnji številki imenovanje novih poveljnikov za francoske trdnjave. Poveljnikom v Parizu imenovan je bivši vojni minister general Thibaudin.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—8)

Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete, (817—16)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako sveti!** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „S. v. Leopold“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — Dobivajo se v lekarni G. Piccoli.

K slovesu.

Prijateljskim Senožčanom, odličnim rodoljubom Notanjskim pri odhodu na Dolenjsko prisrčni:

Na zdar!

Naprej zastava Slave!

V Senožčah, dne 30. grudnia 1886.

Anton Berce,

kapelan.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. dec.	7. zjutraj	732.64 mm.	-46°C	sl. vzh.	obl.	0.50 mm.
	2. pop.	730.14 mm.	-30°C	brezv.	megla	
	9. zvečer	730.36 mm.	-14°C	brezv.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 30°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50	kr.
Srebrna renta	83	30
Zlata renta	112	80
5% marcna renta	100	95
Akcije narodne banke	880	
Kreditne akcije	294	10
London	126	10
Srebro		
Napol	9	95 1/2
C. kr. cekini	5	95
Nemške marke	61	82 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	50	
Ogrska zlatna renta 4%		104	15	
Ogrska papirna renta 5%		93	40	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	117	50	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		124	70	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele.	ce	99	—	
Kreditne srečke	100	179	—	
Rudolfove srečke	10	19	—	
Akcije anglo-avstr. banke	120	112	50	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		213	75	

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze odkritosrčnega so-
čutja povodom smrti našega presrečno ljubljene-
ga brata, oziroma strijca, gospoda

IVANA IBRA,

zlasti za časteče spremstvo k poslednjemu po-
čitku, za lepe darovane vence in ganljivo petje
na grobu, izreka odkritosrčno zahvalo

žalujoča rodbina

Thomanova.

(955)

Ljubljana, dne 30. decembra 1886.

Zahvala.

Vsem častitim prijateljem, znancem in občin-
stvu sploh, ki so se udeležili pogreba ljubljene
in prerano umrle nam blagorodne gospe

BARBARE BACHER,

posebno pa velečastitej duhovščini domačej in iz
sosednjih župnij za svečani sprevoz, gospodom
c. kr. sodnijskim in davkarskim uradnikom za
udeležitev in gospodom pevcem za ganljivo petje
izrekam tem potom v svojem in v imenu svoje
obitelji najsernejšo in najtoplejšo zahvalo.

V Velikih Laščah, dne 28. decembra 1886.

Danijel Šufraj,

(957)

c. kr. okrajni sodnik.

Najprikladnejša

prazniška darila.

Za odraslene:

Funtek, Zlatorog

planinska pravljica.
elegančno vezan z zlatim ob-
režkom 2 gold.

Gregorčičeve Poezije

vezane 2 gold.

Za mladino:

Odkritje Amerike.

Spisal H. Majar.
Cena 1 gold. 60 kr.

Za deca:

Knjižice s podobami

vsaka s 6 barvotiskanimi po-
dobami: **Pepelka, Trnjeva**
rožica in Snegulčica
v 4°, vsaka po 50 kr.

Pravljice o Pepelki, Obutem
mačku in o Rudeči kapici

v 8°, vsaka po 25 kr.

Robinson, Dežela lenuhov
in Pritlikovec

v 16°, vsaka po 15 kr.

Prodajajo se po vseh knjigotržnicah.

Založila

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

896—9)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
žinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dunajskega „Zvona“ iz leta 1870

kupile bi se št. 5, 6 in od 18 do 24, ali pa tudi ves let-
nik. — Ponudbe naj se pošljejo gosp. **Hugo Turku v**
Ljubljani. (950—2)

CACAO
in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno
znamko in firmo. (856—25)

**Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Tujci:

29. decembra.

Pri **Menn**: Czech iz Bu-
dimpešte. — Ivančević iz Za-
greba. — Müller iz Celovca. —
Conighi iz Trsta. — Savirich
z Dunaja. — pl. Schwarz iz
Postojne.

Pri **Mallat**: Lautner z
Dunaja. — Baronica Vran-
czany iz Karlovca. — Lautner
z Dunaja. — Nowak iz Gradca.
Czerny z Dunaja.

Umrli so:

27. decembra: Josipina
Poznik, krojačeva hči, 10 me-
secev, Sv. Florijana ulice št.
40, za vodenico v glavi.

28. decembra: Cecilija Si-
mondčič, delavčeva hči, 4 mes.,
Rožne ulice št. 7, za spride-
njem možjanov.

V deželni bolnici:

23. decembra: Karol Bek,
sobni slikar, 39 let, za pluč-
nico.

24. decembra: Matija Pin-
tar, brusec, 65 let, za mrtvo-
udom. — Adela pl. Franken,
zasebnica, 48 let, za oslablje-
njem močij.

25. decembra: Josipina
Šentjure, delavka, 46 let, za
rakom. — Ivana Kranjc, de-
lavka, 18 let, za jetiko.

28. decembra: Ivan Iber,
trgovec, 46 let, za oslabljenjem
močij.

Sigmund Mittelbach

Krebs-Apotheke in Wien, I., Hoher Markt

najljudneje priporoča sledeče medicinsko-farmaceutsko specialitete, ki so v vsakem
oziru zares izvrstne, preskušene in zanesljive.

Švedske kapljice.

Jedno naj-
starejših in
najboljših doma-
čih zdravil, ki se v naj-
več evropskih de-
želah v neštevilnih
rodbinah proslavlja kot pravi specifi-
cum proti vsem boleznim, katere iz-
virajo iz pokvarjenega želodca, sla-
bega prebavljenja ali prehlada; po
prastarem receptu pripravljajo lekar-
ni Mittelbach švedske kapljice, ki so
daleč okoli jako priljubljene. Cena
steklenici 50 kr.

Lasni cvet

za krepitev lasnega
temelja in lasnih ko-
renin, za odpravo luskin, kakor tudi
za ohranjanje in pospeševanje rasti las.
Steklenica velja 80 kr.

Anatherin ustna voda in

zobna pasta, že več kakor
20 let naj-
priljubljenejša in najboljše čistilo in
ohranilno sredstvo za zobe. Cena ste-
klenici 40 kr., zobna pasta 60 kr.

Plučni zeljski med.

Proti kašlju,
hripavosti, zasliženju, kroničnemu pluč-
nemu kataru itd. Večkrat na dan naj
se ga vzame jedna kavina žličica. —
Cena steklenici 80 kr.

Centralna lekarna za vsa homeopatična zdravila.

Poštna naročila izvrše se z obratno pošto in prosim, da se naznani natančno
naslov in poštna postaja. (899—5)

Ženski prašek

najfinejša kako-
vosti, popolnem
neškodljiv, bel in rudeč. V škatljicah
po 50 kr.

Sellerie-Elixir,

iz najfinejših ra-
stlin, odpravi nes-
ce, pospešuje in krepi prebavljenje,
je gotovo sredstvo za ohranjanje moške
sile. Steklenica 2 gld. 80 kr.

Mittelbach-ova

pomada za obraz,

izvrstno sredstvo proti pegam, moz-
ljem, ogrcem, pikam, odstrani nečisto-
sti kože; ako se dalj časa rabi, po-
stane koža nežna in fina, gube minejo
in še celo v višjih letih ohrani koži
svežost. Cena lončku 80 kr.

Ozebljinski balzam.

1 stekl.
40 kr.

Mittelbach-ovi prsni bon-

boni, najboljše in najgotovnejše sred-
stvo, stvo proti zasliženju, kašlju,
hripavosti, prsnim in plučnim boleznim.
Cena škatljici 35 kr.

Br. Bastler-jeve kapljice

proti koleri, v steklenicah po
35 kr. in 1 gld.

Srečke za uboge,

izdane od Dunajskega magistrata,

glavni dobiček 1000 cekinov v zlatu itd.

Originalne srečke po 50 kr.

Javno žrebanje nepreklicljivo dne 22. februarja 1887. 5100 dobitkov v vrednosti nad 80.000 gld.

Mnogo dobitkov v cekinih, srebrnih goldinarjih, Dunajskih komunalnih srečkah po 100 gld., zlatninah in srebrninah itd.

Ta loterija, katero napravi po izjemnem Najvišjem dovoljenju Njega veličastva Dunajsko mesto, se ne sme primerjati s tako ime-
novanimi efektnimi loterijami, ki v primeri s številom srečk nudijo le neznatne, največ ničvredne dobitke. Ako se naroči 10 srečk za
5 gld., se srečke franco pošljejo z oficijalno listo žrebanja. — Ako se pa naroči manj kakor 10 srečk, naj se priloži 20 kr. za frankovanje in
pošiljatev oficijalne liste žrebanja. (954—1)

Kdor kupi več srečk, se mu pri tej loteriji no-
bena ne navrže.

MENJALNICA

SCHELHAMMER & SCHATTERA

na Dunaji.

V provincijah dobivajo se po bančnih podjetjih in
menjalnicah, skoro vseh poštah in lot. kolekturah.